

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Szerkesztőség: Városi bérház. I. emelet.
Kiadóhivatal: Kaza! József könyvnyomdája, hol az előfizetések
és hirdetések felvételnek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Lemberger Ármin.

Előfizetési árak
Egész évre 10 korona, félfévre 5 korona, negyedévre
2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Rendőrségünk.

(M.) Levelet kaptunk e héten. Nem valami tanult ember írta, legalább az írás nem arra vall. Nagy iromba betűkkel hívja fel figyelmünket a bajai rendőrség viszonyaira, amelyek valóban tarthatatlanok. A hosszú téli éjszakának valóságoslag a jó Isten védi városunk lakosságának életét és vagyonát, mert akkora belső és külső területen a rendőr-legénység száma oly csekély, hogy valóban neveléses ezekkel rendet tartani. Nem is tartanak a rendőrök — szegények — rendet, hanem a rend tartódik úgy ahogy, ami természetes is, hiszen alig van 16 rendőre a városnak, akik közül télen állandóan van beteg és szabadságolt 5—6 és így tíz-tizenegy rendőr vigyáz Baján a szegény és nagyon biztonságára.

A helilapok beosztása nem engedi meg, hogy minden apró rendőri esetről beszámoljunk, legkivált akkor, ha az esemény a hét elején történt és így jórészt idejét mulaszt. Ez az oka annak, hogy az apró lopások nagy sora, amely ilyenkor a tél elején tényleg létezik, a lapokba nem kerül. Am azért a vagyonbiztonság mégis csak igen rossz lábon áll nálunk, legkivált a külvárosokban. Nem is esoda ez, ha elgondoljuk, hogy vannak oly éjszakai órák, amikor a külvárosokra nem jut rendőr, ha figyelembe vesszük, hogy a Honok- és Szállásvárosra erre az óriási területre csak néha jut éjjelre egy rendőr és ha tekintetbe vesszük, hogy Szent-Jánoson soha sincs egy rendőr sem. Bizony botránysos állapotok. Mert ki áll jól érte, hogy valami csavargó nem vetemedik valamely gonoszságra ott kint, vagy este, amikor a hajótól a szegény ember szegényesen, gyalogszerrel bejön?

Egy másik jellemző tulajdonsága városunk közrendjének, hogy a heti- és országos vásároktól eltekintve, amikor a piacokon van egy-egy rendőr, soha sincs nappal rendőri őrszem az utcákon. Pedig az olyan forgalmú helyeken, mint például a Haynald utca, Kis-Vásárter és Szegedi-út, vagy az Erzsébet királyné utcán, nagy szükség volna rá, úgy a forgalom rendessé tétele czéljából, mint azon czélból, hogy az ember tudja, hol található rendőrt, ha szüksége van rá. Mert bizonyos, hogy az embernek sok kellemetlenséget kell eltűrni, mert nincs rendőr a közelben, aki pillanatnyi baján segíthetne és sokszor van rá eset, hogy a külvárosokban beteg vagy részeg ember (aki tulajdonképen szintén beteg) hever órákig, míg rendőrt tudnak keríteni, aki elszállíttatja. Amelyik város azt akarja, hogy városi jellegét megtartsa, amelyik város azt akarja, hogy polgárai nyugodtan éljenek benne, az gondoskodik a rendről és nyugalomról addig, míg baj nincs.

Nem akarjuk rendőrségünket gáncsolni, mert gáncs nem illeti őket, sőt ellenkezőleg, csak dícséret, mert az adott viszonyok közt jóval többet tesznek, mint amennyit kívánni lehet tőlük. De rá kell mutatni azon anomáliákra, amelyek ezen a téren fennállnak és amelyekben minél hamarabb segíteni kell.

Vörösmarty Mihály emlékezete.

December hó 1-én lesz 100 esztendeje annak, hogy Vörösmarty Mihály született. Emlék-ünnepélyeket rendeznek a fővárosban és a vidéken. Székesfehérváron nagy országos ünnep is készül, amelyre meghívták az ország kiváló fiait és azokat, kiket a költőhöz személyes barátság kötött. Városunk

közönsége távol esnek az ünneptől, ha nem élné körünkben *id. Perczel Miklós* nyug. főispán ur, a költő volt növendéke, akit szintén meghívták az ünnepre és aki levélben mentette ki magát. Ezt a levelet írója jóvoltából közöljük, mert tudjuk, hogy vele olvasóinkat megörvendeztetjük. A levél így szól:

Igen tisztelt Rendező-bizottság!

Nagyon fájlalom, hogy éppen én, Vörösmarty Mihálynak egykori növendéke, nem vehetek részt a nemzeti gyűléset ünnepén, melyet Önök oly páratlan buzgalommal rendeztek, a halhatatlan költő születése napjának századik évfordulója alkalmával.

De 88 év olyan vis major, mely előt meg kellene hajolnom, ha nem is kísérne egy esonó testi-lelki fogyatkozás.

Csak távolról róhatom le örök hálam adóját, áldva emléket a legnagyobb magyar költőnek, áldva a Gondviselést, a miért második atyát adott benne növendékeimnek.

Följúlunk a szent ünnepen a Vörösmarty vezetéssel mellet átél 9 évnek emlékei. Nem végül azokba semmi keserűség, még itellenség sem. A szegény, gyermeked kedélyű, illetudó ifjú, nagyhamar kedvelt tagja lett a családnak, az is maradt mindvégig. — A házuk mellé fogadott instructor nevelőnké lett, magyar nevelővé, a szó legszebb értelmében; mind bensőbbé vált a viszony közte és közöttünk. — Vörösmarty mint tanító, módszeres volt pedanteria nélkül, szigorú, nyereség nélkül. Soha egy durva, illetlen szó nem szállott el ajkáról, soha egy újjal nem értett beünnök. Nem könyvből tanult esztétikát, — vele született az; valamint költővé is nem lett, hanem született.

Haza és Nemzet volt vezéresíliaga egész életén át; Muzsája a költőnek, irányítója a nevelőnek. Fölhasznált minden alkalmat, még játékaikat is, hogy ifjú szívüket fogékonyra tegye: első sorban minden iránt, a mi hazafias és magyar; minden iránt, a mi nemes, szép és jó. Ő véste kiráthatlan betűkkel a lelkiünkbe a humanitás, kötelességtudás, a szabadság és önzetlen hazafiság szent érzelmeit. És midőn így felvértezve léptünk a közéletbe, az ő szelleme kalauzolt utainkban.

TÁRCZA.

Erzsébet királyné emlékezete.

Itta és a helybeli főgymnasium Erzsébet-ünnepélyén felolvasta: **Marosi Arnold** főgymn. tanár.

Főtisztelendő Tanári Kar!

Mélyen Tisztelt Vendégközönség!

Kedves Ifjak!

A mai nap még nem is olyan régen vig napja volt a magyarnak. Az Isten házában örömdalokat zengedeztünk királynénknak, sajnos, a már csak boldog emlékü Erzsébetnek tiszteletére. A míg élt, nem igen kerestük, mivel érdemelte meg határtalan tiszteletünket; igaz magyar szívünknek a királynéhoz való természetes vonzalma adta ajkunkra a *hálaadó imát*, hogy még közöttünk van és a *könyörgést*, hogy minél tovább maradjon közöttünk. — Egyszer azután csak vége lett a mi örömnünknek, mert hát e földön minden mlyandó; új lakó költözött szívünkbe, a fájdalom. Fájdalom, hány árnyalata van ez érzelmenek? Anyi, mondhatnám, a hány az ember; de mind-egyiknek közös vonása, hogy felnyitja szemüket, és kezdjük látni, mit is veszítettünk. A gyenge a veszteség láttára elveszti erejét és kétségbeesik; az igazán erős talán könnyekre fakad, de azután összeszedi magát, munkához lát, keresi a veszteség okát, hogy belőle okuljon. — Nekünk is előbb meg kellett válni fejedelmasszonyunktól és csak akkor éreztük mindnyájan, mi volt ő nekünk. Azok akik szerencsések voltak nemes lelkével közelebből is megismerkedni, igaz, alkalomadtán le-le írtak, mily gyöngödséggel és tapintattal segített a nemzet vészes helyzetén. De hát mily kevesen szerelek erről tudomást. És azok is, a kik elolvasták e közleményeket, többnyire hamárosan elfeledték tartalmukat. Sokszor még erre sem volt szükség, mert a mi önző korunkban na-

gyon kísért a gondolat, hogy fejedelmi személyekről a jót és szépet csak költeni lehet.

A halál azonban egyszerre eszünkbe hozta azt a sok apróságot, a mit Erzsébetről itt is ott is hallottunk. És ez a sok csekélység együtt véve oly szívet tárt elénk, a melyről minden magyarnak el kellett hinnie, hogy át tudta érezni és át is érezte a haza fájdalmát, sőt érzésének *delet* adott, s megvalósította *ohajunkat*, a királyljal való kibékülést. A koporsónál hullatott könnyeink ez igazság tanúi, melyek minnt áradat minden magyar szívbe behatoltak és belőlük még az olvasni nem tudók is megértették, hogy veszteség érte a hont, meghalt a királyné, a nagy Erzsébet.

Nagynak tartjuk Erzsébet királynét, mert jó volt hozzánk, Jóságát mi igen nagyra becsüljük, hisz ő előtte oly sokáig nem éreztük a fejedelmi szív igaz melegét. Azt hihetők, hogy az a közőny, sőt ellenszenv, mely velünk szemben oly hosszú időn át kötve tartotta az uralkodó környezetét, talán már egészen kiölte egyik legszebb és legősibb erényünket, a fejedelemnek nem hízoló, de áldozatra kész szeretét. Ellenségeink örültek volna ennek, mert királyainkat úgy is csak az vonzotta még hozzánk, hogy trónjukat a mi vérünknek köszönheték. Ennek emléket kiörölni és a nemzetet királyával *nyílt* szembeszállásra kényszeríteni, ez volt elleneink *czélja*. Sikertült is nekik, de azért eredményt nem értek el. Az isteni gondviselés csapásokkal igazolta nélkülözhetetlenségünket, azután pedig elküldte a béke angyalát, Erzsébetet, a ki a haragvó felek egyikét észszel, másikat szível lassan-lassan meggyőzte, hogy egymásra vannak utalva. Béke jobbot nyújtott felénk és mi azt örömmel ragadtuk meg; örömmel, mert ismét szerethettünk. Szunnyadó szeretetünk e lángra lobbantásáért örök hálaival tartozunk elhunyt királynénknak, a boldog emlékü Erzsébetnek és minden időre szívünkbe zártuk őtet.

A hálan kívül szívünkbe zártuk Erzsébet királynét azért is, hogy az ő lelkétől a miénk is nemesedjék. Mintha csak árpádházi szl. Erzsébet

rízsai hullottak volna lelkére, oly ékes illatos volt az erényekben és gazdag a tövisok okozta fájdalmakban. Jellemének alapvonása a szeretet volt, ép azért megfoghatatlan, hogyan gyilkolták meg ezt az asszonyt, a ki soha senkit se bántott és mindenkiel jót tett. — A szeretet ő nála legtöbbször kedves alakban nyilvánult vagy pedig a fájdalom alakjában. Az első esetben megszerette magát, az utóbbiban esodálata gerjesztett. Az ő szeretete mindent átkarolt, mindenre kiterjedt: természetre, embertársaira és Istenre egyaránt.

Erzsébet királyné szerette a természetet, ez volt az ő igazi otthona. Egy verőfényes nap ki-mondhatatlan örömmel töltte el gyermekies szívét és még utolsó éveiben is jobban örült a tengerpart csillogó kavicsainak, a havasok egyszerű gyopárainak, mint koronáj drága köveinek. A természet szeretete megkedvelte vele az egyszerűséget, a felénkséggel határos szerénységet, a mi aztán arra bírta, hogy távol a feszes udvari élettől, ismeretlenül a nagy közönségbe vegyüljön. Sokan ezt bűnül rótták fel neki. Szerintük, királynának soha sem szabad a közönséges élet örömeit keresni, még akkor se, ha attól kell félnie, hogy a trón látása megszakaszítja anyai szívét. Kegyetlen szívre val, ha még a szabad természetben sem engedjük meg a királynának irt rakni sebére. Mi halálunk után is virágokkal akarjuk díszíttetni sirunkat és a királyokat még életükben is meg akarjuk fosztani azok élvezetétől, mikor haluk után ugy is a rideg sírból osztályrésziük.

Erzsébet királyné szerette embertársait. Benők nem alattvalóit látta, akik kegynek tartják, ha elfogadja hódolatukat, hanem felebarátjait, a kiknek szolgálatára rászorul. Az ő nemes lelke érezte, hogy anyagiakkal nem tudjuk mindig megfizetni alantassánk szolgálatát; miért is, ha tehette, figyelmességel igyekezett a vele szemben tanusított jóakaratot meghálálni. A figyelem e megnyilvánulásai magukban véve kis dolgok, de a királyné személye becses erénynyé tette azokat. Hisz az

Mint kicsi verselő lépte át házuk küszöbét, mint nagy költő hagyta el azt. Költeményei, nagy éposza, megannyi gyöngyei a magyar költészetnek; a nemzet szoltárává lett Szózat fölhangzik minden magyar ember ajkáról.

Mondhat-e ennél többet a legkeesebb diésölő:?

Őnök derek dolgát végezték Kápolnás-Nyéken és Szekesfehervárczt, midőn jubilaris ünneppé avatják születése napját a nemzet egyik legneembesebb fiának.

A magasztos ünnep mégis csak akkor lesz teljes, ha Vörösmartyának is lesz szobra a haza fővárosában. A történelem pedig igazságot szolgáltat a Vörösmartyt megelőző írók és költők emlékének, azon kiváló hazafiaknak, a kik oly hatalmas tényezői voltak nemzetünk újja születésének.

Nehéz megérteni, hogy korunk feles száma, nagy tehetségi írói között még mindig nem akadt a feladat színvonalán álló történelője annak a nagy időnek, mely oly nevezetes korszakot képez hazánk történelmében. Az újabb történelmi művek közül a legtöbb alig ulti meg a középszerűség mértékét, valamennyi teli hibával, valamennyi elhallgatja azt a nagylegtőségű történelmi tény, hogy mindannak, a mi abban a nevezetes korszakban nagy és diés történt, alapvető hazánk nagynevű írói és költői valának, azok, a kik már a múlt század elején emelték föl lángszavukat, fölriasztották a nemzetet szegyenletes tepsedéseiből és oly tettekre lelkesítették, melyek tisztelté tették a már csaknem feledésbe ment magyar névet.

Hála a nenzet Génuszának, az ő szellemük átszállott az akkor irányadó osztályokra. Az elhittett mag bő termést adott. Soha a magyarnak annyi jeles embere nem volt, mint abban a kritikus időben. És midőn a huszas években megindult a nagy politikai küzdelem: a középemesség nagy zöméből az írók, költők, papok, lelkeszek, diplomások, az úgy nevezett honorátorokból és a főnemességnek jelentékeny töredékéből alakult az a hatalmas, igazán szabadelvű, páratlanul aldozatkész közeposztály, a minőt egy korszak sem képes felmutatni. Ezek kezdeményezték, meg is valósították a 48-ban törvényvé vált reformokat. Azután ők voltak elsők, akik életüket, vagyonukat látva vetették alkotásuk megvédésére.

Sem Vörösmarty, sem írótsárai nem voltak politikuskok technikai értelemben és mégis, mint a törvénykezési formula tartalja, valóságos értelmi szerzői lettek a 48-as nagy politikai alkotásnak. Mindezekről és meg egyebekről is azonban, mélyen hallgat a mai krónika. Nem esoda, ha a siányúl kitanított közönségben mindig inkább terjed a közöny és nemtörődés. A bálványozásba és nevetésséggel határos túlzásokba belefáradt nemzeti hála pedig még mindig késik az éji homályban.

De nem az agyonhallgatás, sem az olyan *terreur* — féle, merőben valótlan ráfogás sem fogja a haza egéről lerántani a nagy hazafiaknak ragyogó Plejádját, melynek egyik legfényesebb csillaga: *Vörösmarty Mihály*.

Meg van írva:

Veritas prevalebit!

Isten áldását kéri a hazafiasan kegyeletes ünnepélyre és az ünneplő közönségre, a nagy időnek egyik legvénebb rokkantja.

id. Perczel Miklós.

Helybeli és vidéki hírek.

Erzsébet ünnep. Főgymnasiumunk f. hó 19-én Erzsébet napján, kegyelettel adózott felejtethetlen királynénk emlékének. Reggel 8 órakor az intézeti igazgató szent misét mondott, melyen az egész ifjúság jelen volt. Utána az intézet torna helyiségében ünnep volt, a következő sorrenddel: 1. *Gyászdal*. Előadta a főgym. énekkara *Nagy Vazul* tanár vezetése mellett. 2. *Alkalmi beszéd*. Felolvasta: *Marosi Arnold*, az intézet hitmanára. (A beszédet lapunk egész terjedelmében közli.) 3. *Erzsébet királyné habilítóra*. Költemény Szavaltá: *Miskolezy Ágoston* VII. o. t. 4. *Bathoreu gyászindulójára*. Előadta a főgym. zenekara, *Nagy Vazul* tanár vezetése mellett. Az ünnepen díszes közönség volt jelen. — Az állami tanítóképző-intézet is rendezett diésölt Erzsébet királyné emlékére gyászünnepélyt. Az ünnepies istentisztelet d. e. 9 órakor tartott a rom. kath. plebánia templomban, mely után az ifjúság az intézet tornacsarnokában gyülekezett, hol nagy számú előkelő közönség, a tanár testület és az ifjúság jelenlétében a gyászünnepélyt a következő műsorrall tartotta meg: 1. *Merengés*. Erzsébet királyné halála felett. Gaál Ferenczről. Előadta az ifjúsági zenekar. 2. *Emlékbeszéd*. Tartotta: *Mihádska István* tanár úr. 3. *Erzsébet királyné*. Balla Miklósról. Szavaltá: *Förroy János* III. o. tanítónövendék. 4. *A királyné álma*. Pósa Lajosról. Szavaltá: *Markó László* elemi iskolai tanuló. 5. *Erzsébet legendája*. Kabos Edetről. Elmondta *Hun Jozsef* IV. o. tanítónövendék. 6. *Gyászhangok*. *Torkos László*ról. Zenejét szerze: *Hazslinszky Gusztáv*. Éneklé az ifjúsági énekkar. — A helybeli ágostai hitvallású evangélikus elemi népiskola d. e. 9 órakor tartotta meg gyászünnepélyt, melyen az iskolaszéki tagok és a helybeli ág. hitv. ev. tanítónövendékek jelentek meg. A gyászünnep a következő sorrendben folyt le: 1. *Légy csendes szíved*. Egyházi gyászének *Hintze Jakabtól* (1686.) Énekeltek a tanulók. 2. *Alkalmi gyászbeszéd*. Tartotta *Beyer Károly* tanító. 3. *Képek a királyné életéből*. (Lecské. A fölött kalap. Ki volt a szoszólója?) *Móra Istvántól*. Elbeszéltek *Mayer Antal* IV., *Vavra Ilona* III. és *Komaromy Antal* IV. o. tanulók. 4. *Erzsébet napján*. *Iván Andortól*. Szavaltá *Barkovics Mária* IV. o. tan. 5. *Hymnus*. Szövege *Kölesytről*, dallama *Erkeltől*. Énekeltek a tanulók. 6. *Záróbeszéd*. Tartotta *Taubinger Rezső* iskolaszéki elnök.

Vörösmarty Mihály emlékezete. Főgymnasiumunk *„Tóth Kálmán Önképzőköré”* f. évi december hó 1-én, Vörösmarty születésének százados évfordulóján *irodalmi ünnep*el fogja leróni kegyeletét koszorús költőnk, nemzeti szellemünk eme legnagytalansabb elborszóje iránt. Az ünnep kezdete d. u. 4 órakor lesz. Sorrendje, a melynek összeállításánál a vezérő szemponit az volt, hogy nagy költőnk hábar kis keretben, de lehetőleg teljesen beemassa a nagy közönségnek és

ifjúságnak, a következő: 1. *Hymnus*. Előadja a főgymnasium ének- és zenekara. 2. *Vörösmarty és kora*. Megnyitó beszéd, tartja *Madarász Flóris* tanár, a *Toth Kálmán Önképzőkör* elnöke. 3. *Vörösmarty első költőkönyve*. Ismertető szabad előadás, tartja *Scherer Sándor*, VIII. o. t. 4. *Szép Ilonka*. Melodráma. Szövege Vörösmartytól, zenéje *Ercsey Józseftől*. Szavaltá: *Reiter Emil* VIII. o. t., zongorán-kíséri: *Braunberger Aladár*, VIII. o. t. 5. *Vörösmarty lírája*. Ismertető szabad előadás, tartja *Milko László* VIII. o. t. 6. *Kis gyermek halálára*. Költemény, írta: Vörösmarty. Szavaltá: *Hegedüs Ernő*, IV. o. t. 7. *Vén cigány*. Költemény, írta Vörösmarty. Szavaltá: *Helényi János*, VIII. o. t. 8. *Vörösmarty drámái*. Ismertető szabad előadás, tartja: *Stein László*, VIII. o. t. 9. Részlet Vörösmarty *„Maról bán”* cz. drámájának V. felvonásából. Szemelke: *Maróti*, másodi bán: *Banungartner Emánuel*, VII. o. t., *Barra*, várnagya: *Utlakly György*, VII. o. t., *Bod*, kalandor: *Miskolezy Ágoston*, VII. o. t., *Juszuf*. Haszná heg követe: *Malkovics Andrá*s, VII. o. t. 10. *Szózat*. Előadja a főgymnasium ének- és zenekara. — Az ünnep végétével a felállítandó Vörösmarty szobor javára gyűjlest rendez az intézet. Kéri tehát az igazgatóság városunknak minden szép és nemes iránt lelkesülő nagyérdemű közönséget, hogy a költő szobrara szánt filléreit ez uton juttassa rendelkezésük helyére. *Külön meghívókat az ünnepre nem ad ki az intézet*.

25 éves jubileum. *Antal Pál*, a helybeli kir. járásbírósnak jól ismert, köztiszteletben álló segéd-telekkönyvezetője, f. hó 17-én ünnepelte működésének huszonötödik évfordulóját. A derek tisztviselőt sok oldalról üdvözölték számos jóakarú és barátai, este pedig a Jármerben kedélyes társas vacsora volt a tiszteletére. A szellemességű színpokázó felköszöntők sorában, első volt *Helényi Pál* dr., a ki a helybeli bírói kar nevében elítelte a „beesületes munka egyszerű, szürke emberét”. *Székely Aron*, az evang. hitközség szépszavú lelkesze „karörömenek” adott kifejezést, hogy az ünnepeltre is „ámérték azt a huszonötöt” melyet egy évvel ezeltől ő rea. — A helybeli ügyvédek üdvözlétét *Dr. Lemberger Armin*, a pályatársukét *Werner* telekkönyvezető tolmácsolta. A kedélyes társaság a késő éjjeli órákig maradt együtt, föl-följuttva a huszonöt észendő előtti időnek annyi kedves emléket.

Casino-estély. A helybeli Casino folyó évi december hó 1-én, szombaton, saját helyiségeiben estélyt rendez, melyen *Székely Károly* tanár úr felolvasást tart *„a természetes és a mesterséges gyémántokról”*. A felolvasás 8 órakor kezdődik.

Bücsuestély. *Magyar Károly* volt hódsgá, njonnan *Bajára kinevezett járásbíró*. Hódsgáhról eltávozása alkalmából tisztelői folyó hó 27-én este bücsuestélyt rendeznek.

Magyar nevek. *Vania Károly* bajai illetőségű, budapesti lakos jughallgató *Váradi-ra*, *Wöllner Aron*, *Wöllner Jakab* helybeli lakos fia, *Bárdos-ra* változtatta vezetékévet a belügyminiszter engedélyével.

Bajaiak a budapesti „Egyetemi Kör” sakkversenyén. A napokban a budapesti egyetemi ifjúság kebelében megalakult sakkör. *Rapátes* rektor vednöksége alatt, elsőrangú díjak kitűzése mellett, nagyszabású sakkversenyt rendez. A 24 tag-

udvari élet csak hízkeléshez szoktat, nem pedig visztonszerzőgálatra, csak az olyan tapintatos lélek talál erre módot, a milyen Erzsébeté volt. És hogyan volt ő figyelmes? Nem fitogtatásra, hanem a lehető legszerényebb alakban, még csak arra sem adott alkalmat, hogy figyelmeséget megköszönhették volna. Szeszélyességet, kedvelen-séget sohasem éreztetett szolgálattelvő személyzetével; nyájasságával és kegyességével környezetének tiszteletét rajongó szeretettel tudta varázsolni. — Hát még szívósága! Vele a jótékony-ság egy anyála szállott el a földről. E téren nem akkor volt igazán királyné, mikor százezereket adott az éhezők kielégítésére, a szenvedők megnyugtató-sára, a meztelenek ruházására és a hajléktalank befogadására. Jótéményeinek ragyogó koronája a magyar politikai foglyok rablánczainak megoldása és e koronára drágakövekként illeszkednek a megtámadottak védelme, meg az ellenség szeretete, mikről magyar tanítóival folytatott beszélgetései tanuskodnak.

Erényeinek szépsége felsőes ferjéhez és gyermekeihez való viszonyában fenségre fokozódik. Az agg király zokogása elnémította a rossz-akaratu ketekelkedőket és megindulva hallottuk: „A világ nem is tudja, mennyire szeretttük mi egymást”. Igen, szerettek egymást! Hisz ki ne szeretné a női erényektől ragyogó szívet, különösen, mikor az oly szépséges alakban lakik, a milyen Erzsébet királyné volt, és oly esz uralma alatt áll, a mely előtt a milliók kormányzásában megdedzett királyi értelem is meghódolt. — Anyai szeretetét fájdalom tükrözi vissza. Egyetlen fiának elvesztése szinte őt halottá tette ezt az életet annyira beesülni tudó, kedves lényt és szívének sebéit nem hagyta behegedni fájdalomnak nagysága. Ágról-ágra szállt, mint a szárnyaszegett madár: a természet ölen ringatta magát, de sebe

azért csak tovább sajgott; végre is idegen földre ment, mert könyektől esillogó szemecinek láttára mi is sírva fakadtunk és gyöngödesen nem engedte, hogy miatta részvét könyveket hullassunk. „Mikor a nemzet szenvedett, megosztotta vele fájdalmát. A maga fájdalmát nem akarta megosztani senkivel”. Ima a királyi eljárás, a fenség magaslátán álló szív, mely fájdalmát sehol sem tudta feledni, de azért senkivel sem akarta éreztetni.

De mégis volt valaki, aki előtt kitarat szívet; közös vigasztalónk, az Isten, Erzsébet királyné ismerte és szerette az Istent, Ismerte hitéből meg a természetből és szerette, mert szenvedéseit keresztényi türelemmel viselte, Istennek tiszteletével az ő lelke sohasem tudott betelni, innen aggdóda: „hogy ő ugyan sokat jár a templomba, de gyakran mégis azt kérdi magától, hogy nem kellene-e még többször oda mennie”. — Halálával is az Istent hirdeti. Mert hát mi okozta az ő halálát? Az istentelen vállalatlan-ág. Mikor korunknak a nemzetek életérejeit fogyasztó eme fattyuhajtása koronás fej vere után szomjuhozott, választásában arra is volt gondja, hogy olyan legyen az áldozat, a ki szívének nemességével, eszének világosságával és alkja fenséggel egyaránt hirdete, hogy van Isten. Csak Isten kezéből kerülhetett ki annyi tökéletesség, meg a a köztűnk levő ós-zhang, a mi eszményivé teszi elhunyt fejedelemasszonyunk gyönyörűségcsé alakját.

Erzsébet királynét tehát a vállalatlan-ság ragadta el közülünk, a vállalatlan-ságnak azon irányja, mely mások vagyona után akar gondatlan életre szert tenni. Ez a tény már maga is elegendő, hogy megvetéssel forduljunk el forrásától, a vállalatlan-ágtól. Sokszor tetszetős alakban állít az élénk, hizeleg az emberi észnek, mert a

tekintélyvel szemben egyeduralommal keesgetti. De ne feledjük, hogy gyümölcséről ismerszik meg a fa. — Vagy kinek van szíve helyeselni korunknak eme romlott irányát, mikor a gyilkos fegyvert nyújtott egy ártatlan, senkit nem bántó és csak szeretetre képes nő elejtésére, annak az életnek kioltására, melyért egy ősz király és milliók hullattak könyveket. Most a királyok van a sor, de hát ők nem sokan vannak, hamar végeznek velük. Akkor aztán jövének mi közönséges halandók, csak azért, mert beesületes munkával szerzett keresményünket nem akarjuk majd átengedni olyanoknak, kik dolgozni lusták, de gyilkolni, rabolni serények. — A társadalmi rend felbomlik; haza, honfitárs holt kifejezőekké lesznek és pedig annál előbb, minél kevesebbet foglal össze e szent kápos. Azt hiszem, mi magyarok lennénk az első áldozat. Hisz teljesen idegenek vagyunk e földrésznepi között, testvértelen nemzet, kiket megtérnek addig, míg hasznukat látják; de ha csak parányit is remélnének, hogy fenyegetett életüket a miénk áram megmenthetik, nem számíthatnánk segítségére, veszni engednénk. Ha tehát szereljük hazánkat és lelkesülünk életre, úgy kerülnünk kell mindazt, a mi feledtetné velünk, hogy van haza és ezt önmagunknak kell fenntartanunk. Övakodnunk kell a vállalatlan-ságtól, mert ez anyja az anarhizmusnak, a haza esküdt ellenségének. Így azután a mi áldott királyneuk, Erzsébet halálával is szolgálja azt a hivatást, melynek életében oly gyengedséggel felelt meg, a haza megmentését a vállalatlan-ságtól. Az ő szent emléke mindenkorra óvja meg e csapástól edes hazánkat, óvja meg annak minden egyes fiát, de főleg reményét, a haza ifjúságát.

ből álló versenyzők csoportjában örömmel olvasuk két földünk nevet. Az egyik *Boros Sándor*, a másik *Stein Nándor* joghallgató, a kát a múlt nyáron itt Baján is rendezett sakkturnát és mint első győztesek kerültek ki a küzdelemből.

Baja törvényszéket kap. A „Pesti Hírlap” folyó hó 21-iki számának „Törvénykezes” rovatában a következő közlemény jelent meg: „Regóta ismeretes, hogy Versecz és Fehértemplom városok között ép olyan versengés van a törvényszék miatt, mint Körös és Kecskebet között. Versecz magának kéri a Fehértemplomban lévő kir. törvényszéket sok ok miatt, Fehértemplom pedig erősen ragaszkodik hozzá. Most azlan egy telegrammal ugyancsak megfélemlítették az „Ung. Weiskirchen” barátait; mert e szerint a miniszter-tanács elhatározta, hogy *Baja és Versecz törvényszéket kapnak.* Ez utóbbi pedig csak úgy lehet, hogy Fehértemplomtól elveszik a régebben amugy is Verseczen volt törvényszék.” — Való-e ez a közlemény, vagy csak kőszá híre — ezúttal nem kutadjuk. Csak azon ismételtlen hangoztatott ohajuknak adunk kifejezést, hogy *jó lesz a törvénykezési memorandumot a napirendre kitűzni* és egy lelkes felhívásban a küldöttéshöz való eszakiokzásra fölhívni városunknak társas egyletét és pénzintézetét, hogy ebben a nagyjelentőségű kérdésben végre-valahára, illetékes helyről, saját magunk halljunk véleményt.

A bajaiak öröme. Hat Szabadkán is elolvastak és úgy látszik el is hitték azt a mai számunkban közölt hírt, hogy Baja megkapja a törvényszéket. Mint a „Baeskaí Hírlap” legutolsó számában olvassuk: a szabadkaiak nem igen örülnek a bajaiak örömeinek. A hangulat jellemzésére, melyet ez a hír Szabadkán keltett, itt közöljük a nevezett újság erre vonatkozó közleményét: „Megis csak nagy dolog az manapság is, ha valamely városnak miniszter a képviselője! A bajaiak, kiknek tudvalevőleg az igazságügyminiszter a képviselője, ha nem kapták meg a hídat, mert ahhoz szörnyen sok pénz kell, megkapták a törvényszéket. És ez is valami! A tegnapielőtti miniszter-tanács határozta el, hogy Baja hó ohaja teljesedése megy, megkapja a törvényszéket. Mindenesetre örülünk a szomszéd város szerencséjének, de örömiünk sokkal őszintébb volna, ha ez megint nem jelentené azt, hogy azt a kevés hasznót, mit a magas kormánytól kapunk, ismét megnyirbálják. — No de nem kell kétségbeesni. Nem azért vagyunk mi kormánypárti város, hogy a mi képviselőink is ne tudnák megszerezni majd nekünk azt — a révén, amit elvesztettünk — a vámon.

A levelezőlap megrendszabályozása. A kereskedelmi miniszter rendeletét közli a hivatalos lap minapi száma, a melyben a miniszter a magánosok által gyártott levelezőlapoknak fölírását határozza meg. E szerint az ilyen levelezőlapokon, a melyek közé a képes levelezőlap is tartozik, a fölírási czímoldalon, legfelül szembeötölő betűkkel, magyar nyelven kiteendő ez: „Levelezőlap”. Más nyelvű jelzéseket csak külön sorban és csak a magyar nyelvű fölírás alatt lehet a levelezőlapra nyomtatni. A külfölddel való forgalomban azonban a nemzetközi egyezés alapján a francia nyelvű „Carte Postale” fölírást illeti meg az elsőbbség, a magyar fölírás csak ez alatt következik.

Tolvajok garázdálkodása. Péntek este 9 és 10 óra között két ismeretlen egyen a zárdautudban lévő *Schutz* István-féle házba behatolt és onnan létrán az izr. hűk. gözfürdőjének udvarára lópozta. Miután elemelni valót nem találtak, két deszka lefeszítése után a zirczi rendháznak udvarába mentek, hasztalan. Utolsó látogatóinak a Milassin háznak szolt, ahonnan Brucker Ignácztól különböző ételneveit és aprójószágot loptak el. A tetteseket nyomozzák.

Törvénykezés. Közönségünk még élénken fog emlékezni arra a kínos föltűnést okozott esetre, mely a városi székhez újjaépítése idején, — *Jeney* Mihály az építkezés vezetésével megbízott mérnök és *Schleicher* Antal helybeli lakos, mérnök között fölmerült. *Schleicher* annak idején merőben alaplan ragalmakkal illette *Jeney*-t, a gondjára bízott összegek és tárgyak helytelen kezelése miatt, a miért is *Jeney* fenytő feljelentést tett ellene. A szabadkai kir. törvényszék a f. hó 19-én tartott fötárgyalásán foglalkozott ezzel az ügygyel és fenyes előtételt szolgáltatott *Jeney* reputációjának, a mennyiben *Schleicher* Antalt 600 korona és az eljárás sorára felmerült összes költségek megfizetésében elmarasztalta.

Vizbe fullt mérnök. Óriási szerencsétlenség történt tegnap reggel Bodrogmonostorszegh (Báes megye) község közelében, *Bajkay* Antal 30 éves kir. folyommérnök át akart eszalnakázni Bodrogmonostorszeghről, ahol a Dunaszabályozás munkálataival van elfoglalva, a *Sziga* nevű szigetre. Fogadott egy monostori sokaczközögy evezőst és vele a duló viharban útrakelt. Az a vihar fölfordította a eszalnok és mindketten a Dunába full-

tak, Bajay nem tudott uszni. *Bajkay* aki özvegy édes anyjának egyetlen támasza volt, nagyon kedvelt egyen volt Zomborban, a ref. egyházközség presbiteriumának is tagja volt és halála általános részvételt kelt. Holttestüket mindeddig nem sikerült feltalálni.

Tejszövetkezet Jankovácson. Báesme gyében egymásután alakult a tejszövetkezetek. Legutóbb Jankovácson alakult ilyen 150 részvényessel. Az üzem jövő hónapban veszi kezdetét.

Igazgató és tanár. Nemrég történt, hogy a zombori áll. fögymn. igazgatója: *Bodnár György*, a tanári értekezlethöl *Bodin* Mihály tanárt az iskola szögával karhatalommal akarta eltávolítani. A vallás-zokokt. miniszter elrendelte mindkettő ellen a fegyelmi vizsgálatot — melyet e napokban ejtettek meg Zomborban. A fegyelmi bizottság elnöke volt *Platz Bonifác* szegedi tanker. föigazgató, tagjai: *Várossy Tivadár* újvidéki fögymn. igazgató és *Darvai I.* miniszteriumba béoszlott czimuzetes igazgató. A fegyelmi vizsgálaton beigazolást nyert, hogy *Bodnár* igazgató „hajuznak” nevezte *Bodin* tanárt a tantestület előtt, hogy erre *Bodin* tanár szóvaltásha eredt az igazgatóval, hogy az igazgató behívta *Horváth József* iskolaszögát és megparancsolta neki, hogy *Bodin* tanárt vezesse ki a szobából és hogy a tanári kar közbevetése és a szolga élszökése mentette meg a gymnáziumot a botránytól. Ugy értesülünk, hogy *Bodnár* előtt kevés tekintélye van. *Bodin* Mihály dr. oláh származásu fiatal tanár, aki az oláh tulzók által kiadott „memorandum”-ra a „Replikával” felelt, akit magyar hazafiasságért az oláhok üldöznek, aki egy tekintélyes, 1848-as honvéd tiszti leányát vette el és előhazerosa a zombori magyarságnak, a tanuló ifjuságnak pedig kedvencez tanára. A fegyelmi eredményét Zomborban feszült kíváncsisággal várják.

Kihalt család. Egész családokat irt ki Zomborban az uralkodó tifuzjárvány. *Dobrenov* Nánd és *Milan*, a zombori kir. törvényszék napidíjasai, édes testvérek, tagnap egy nap alatt haltak meg ebben az iszonyú körben. A zombori kir. törvényszék legszorgalmasabb és legkedveltebb napidíjasai voltak, akik egyaránt kérdemelték fönökeiknek, mint a közönségnek a bizalmát és szeretetét. Sorsukat igazán tragikussá teszi az a körülmény, hogy néhány nappal előbb édesanyjukat ragadta el a tifuz és így az egész család pár nap alatt pusztult el.

Vörheny járvány. Apatinban járványosan uralkodik a vörheny. E miatt az összes elemi iskolák és kisedzővők bizonytalan időre az előadásokat beszüntették.

Közgyűlés. A bajai izr. hűk. képviselőtestülete folyó hó 18-án d. u. fél 4 órakor tartotta rendez évi közgyűlést, amelyen a következő ügyeket intézték el. Az 1901. évi költségvetés megállapítása, amely szerint a jövő évben községi ügy ezimén 24223 korona 56 fillér s iskolaüggyben 27054 kor., jöteknysági ügyben 7577 kor. 76fill. törlesztés ezimén 354 kor. összesen 59209 kor. 32 fill. kiadás lesz. Ezek eljében bevétel 43230 kor. 69 fillérben van előirányozva, vagy hogy adó által fedezendő 15978 kor. 63 fill. vagyis 167 kor. 49 fillérről kevesebb, mint a folyó évben. Így tehát 786 koronával több lesz a bevétel. — A gözfürdőt három pályázó közül *Fischer Pál* kapta bérbe. Megvalósították az adókövető-, a felszólamlási és a számvizsgáló bizottságot. Végül elhatározták, hogy a nyar folyamán a romániai átutazó zsidók felszegyezése összegyűlt pénzt, miután arra szükség nincs, az adományozóknak visszaadják.

Keménytüz. *Haldsies Zsófi* hentesütczei házában kemény tüz hó 22-én reggel 6 órakor kigyulladt. Hamarosan el is oltották a tüzet.

Kinek kell ingyen egy szép naptár? Mostanság, így új esztendő előtt kétségtelemül a legköpösbab könyv: a naptár. Csaknem minden ember igyekszik beszerezni magának e hasznos könyvet, amely az egész hosszú esztendőn át tájékoztatója sok mindenben. A „Budapest” ez a közkedveltségű fürgo napilap már régóta azt a szokást léptette életbe, hogy előfizetői egész ingyen juthatnak egy tartalmas szép naptárhoz. A ki ugyanis egész vagy fél évre előfizet: az a „Budapest” nagy képes naptárát kapja, sőt ezenfelül még egy falinaptárt is. A negyedéves előfizető a nagy-naptárt, a hónapos előfizető pedig a kis naptárt kapják egész díjtalanul. Meggyezendő, hogy ugy a nagy-naptárhoz, mint a kismaptárhoz művésziös kivitelű műmellekelt van eszaltva, amely berámáztatván, bármely szobának díszére válik. A „Budapest” előfizetési ára egy évre 24 korona, fél évre 12 korona, negyedévre 6 korona, egy hónapra 2 korona. Az előfizetések a „Budapest” kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantys-uteza 3. sz.) intézendők.

Köborczigányok garázdálkodása. A báes-almási járásban a sátoros cigányok garázdálkodása oly nagy mérvet öltött, hogy a községek lakóit rettegésben tartják. *Jankovác* községben a napokban *Agócs István* tehetős gazda házába az abla-

kon keresztül behatoltak s körülbelül 3000 koronára értékü selyem, ágynemű és készpénzt elvittek. A esendőrség a betörések elkövetésével a cigányokat gyanusította s nyomban el is fogta a község határában tartózkodó cigány karavánt, de a legerélyesebb vallatás dacára sem ismerték el a betöréses lopásokat. A esendőrség a beszerzett adatok alapján a cigányokat letartóztatta s a báes-almási járásbíróshoz kísérte.

A. F. M. K. E. Vörösmarty Mihály születésének százados évfordulóján, december 1-én a Felvidéki Magyar Közm. Egyesület nagyszabású emlékünnepet rendez Nyitrán. Az ünnep vednökei *Thüröczy Vilmos* főispán és *Bende Imre* püspök, rendezőbizottsága élén pedig, amelyben képviselve van Nyitravármegye, Nyitravárosa, a nyitrai polgárság és a F. M. K. E. — *Thüröczy Vilmos*né csillagkeresztes hölgy és *Balázs György* ezredes állanak. Az ünnepen *Kenézy Csátár* mond megnyitót, *Kostyal Miklósné* urnő Szép Honkát szavalja, *Majthényi Gézané* urnő zongora kísérete mellett, *Párniczky Eszli* urhölgy magyar dalokat énekel *Tarnay Alajos* zongorakíséretével, *Dombay Hugó* Vörösmartyról emlékezik meg, *G. Mihály* *János* tanár *Ábrányi Emil* költeményét, a *Hazádnak* rendületlenül szavalja s végül műkedvelők, köztük *Biröczy Marianne*, *Lyka Mariska*, Vörösmarty drámai költeményét, a *Csongo* és *Tündét* adják elő. — Az ünnep iránt olyan nagy az érdeklődés, hogy az előadást másnap december 2-án *Palotay Piroskával*, a *Nemzeti Színház* tagjával a főszerepen, meg is ismétlik. Ugyancsak ezen a napon *báro Luzsénszky Felix* magyar hazánkfia, a burok európai önkéntes csapatának parancsnoka, felolvasást tart a burangol háború érdekesebb epizódjairól s a maga vízszontagságos életéről.

SZÍNHÁZ.

Az első színházi hétről referálván, azzal a közszájon forgó szálló igével kezdhetjük, hogy a „chlumi kód miatt veszett el a königgrázi esata”. Nem lehetetlen, hogy az azip a tájra nehezédő borongós, ködös idő okozta, hogy az igazgató elvesztette az első esatát, melyet a bajai közönség meghódítása végett indított és hogy emiatt színészeink f. hó 20-án a kapunyitásnál, meglehetősen üres háza találtak. Mert azt, hogy a közönség nem fogadta volna jó lélekkel az új társulatot, elképzelni sem tudjuk.

Bizvást mondhatjuk, hogy az a kicsi, de lelkes közönség, mely a megnyitó előadást végignézte, méltán tapsolt *Thalia* apostolainak, mert a társulat nemcsak jó, de egyike a jobbaknak. Rászolgál a közönség jóindulatára és számíthatunk is a jövőben telt házra, fényes erkölcsi és tiszteséges anyagi sikerre.

Az igazgató urnak pedig, aki, mint észreveszszük — járatos a diák nyelvben — csak annyit mondunk, hogy: „varietés delectat”. Változatosabb műsort, modernebb darabokat kérünk! Ezekkel lehet partolásra bírni a közönséget, különben majd mind jobban és többször ismétlődik a mi színházi naplónk hasábjain az a sajnálatos kijelentés, hogy: „Üres ház előtt játszottak”.

De bíznunk benne, hogy a direktor ur is megszívelte ezt a jó tanácsunkat és reménységgel néznék elébe a jövő estéknek.

November 20.

Bemutató előadás: **Rang és mód.** Szigetítő. Szép mű, tele érdekessé-érdekesebb helyzetekkel, de nem alkalmas bemutató előadásnak. Operette, vagy vígjáték bizonyára több publikumot vonzott volna. A szereplők általában megállottak a helyüket. *Bokodnyé* (*Clarisse*) indiszpozíciója ellenére is, sikerült alakítást nyújtott. *Gööz Aranka* (*Irma*) akit már előnyösen ismerünk, elvessésgével tündökölt. *Heltai* (*Erzsébet*) tipikus alakítása is tetszést aratott, csak belépésénél bíányzott belőle a kellő melegség. *Bokody* Antal (*Barnay Gerő*) igazí típusa volt a tözsgyökeros magyar gazdaembernek és méltán ünnepelet alakja volt a közönségnek. *Farkas* Béla (*Barnai Gábor*) sok érzelmmel, de tulozva adta az államtájkárt. Jó volt még *Heltai* (*Aucungra*) és *Lángny* a szobalány szerepében.

November 21.

A képzelt beteg. Molière vígjátéka. Molière est Baján a legtrikább események közé számíthat és Molière vígjátéka ilyen kitűnő előadásban ritkaság számba megy vidéki színpadon egyáltalán. Az a művészi összjáték, melyet a főszereplőknel tapasztaltunk, az a gyorsan pörgő előadás, csakis nagyobb foku dícsérettel honorálható. A szereplők közül első helyen említendő *Bokody* (*Argan*), akinek kitűnő estéje volt. Mellette kívánt *Bokodnyé* (*Toimette* eseléd) aki kabinet alakítását, mu-

tatott. Kettejük összjátéka valóban magasabb élvezetet nyújtott. *Göz Aranka* (Angelika) bájos volt. Megjelenése, banglajtése, mimikája, nagy haladásról tesznek tanúságot. Az apróbb szerepekben kitűntek *Heltoy* (Tamás), *Láng* (Diaforus), és *Radó* (Cleante), akinek kellemes organuma van. *Bokody Margit* (Louison) megennivaló baba volt. Publikum az első esténél több, de általában kevés. Hol maradt a felső gymnasium és a tanítóképző ifjusága? Vagy ők sem érdekklőnek Molliére iránt?

November 22.

Váljunk el! Sardou és Najac társzégnek örökké szép 3 felvonásos vígjátéka, igen szép előadásban. Ha a társulat operette szereplői olyan jók, mint a vígjátékban foglalkozottak, meg lehetünk a társulattal elégedve. Az előadásról szólva első helyen említendő *Bokodyné* (Cyprienne), aki ismét pompás alakítást mutatott be. Legsikerültebb volt a II. felvonás végén. *Farkas Béla* (Des Prunelles) igen tehetséges rutinírozott színész, aki nagyobb feladatokkal is megbirkózik. *Radónak* (Adhénar), a III. felvonásban voltak sikerült jelenetei. Ezekon kívül kitűntek *Ujváriné*, *Medgyessy Erzsike* és *Lángné*. Közönség igen kis számmal.

November 23.

A peleskei nótárius. Zóna előadás, majdnem üres ház.

Úgy reméljük, hogy a jövő héten, amikor a zenekar is működik és operettek is adtatnak, lesz annyi publikum, amennyit ez a derék társulat megérdemel.

L.

Hirdetések.

Le Griffon

valódi francia szivarkapapír és hüvely.

Kapható minden jobb kereskedésben.

Diamant Lajos

áruháza, a városi palota sarkán, hol mindennemű

ruhaszövetek

jószinű, divatos mosó kartonok, batisztkok, delének, minden divatos színekben raktáron tartatnak, továbbá színes selyem- és szövet fejkendők, függönyök és ágyterítők, szabó kellékek, muszlin, organtin, bélés szatenok bámulatos

olcsó árakban kaphatók.

Egyedüli kizárólagos gyári raktára a

bácskai vászon és gyöngyvirág vászon

név alatt ismert legjobb minőségű vásznaknak. 10854. sz. alatt törv. védve.

Kiadó lakás.

A Bódog (volt Tóth K.) utcában két utcza lakás a hozzá tartozó mellékhelyiségekkel együtt azonnal **kiadó**.

Bővebb értesítést nyujt

özv. Gludovác Ferenczné.

Szén-eladás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy az idén is nagy készletet tartok különféle szenekből, melyeket a következő árak mellett szállítok:

100 kg. elsőrendű salgó-tarjáni 2 kor 90 fil.

100 kg. legjobb minőségű szalon

szén . . . . . 4 kor — fil.

100 kg. legjobb minőségű kox 4 kor 40 fil.

A szállítás saját kocsimon, díjmentesen történik. A pontos mérlegelésért felelősséget vállalok. Kapható továbbá **bükk-faszén** (vasaláshoz) a legolcsóbb ár mellett.

Tisztelettel

PODVINETZ.

Fő-utca, Kobelrausch-féle ház.

„Több száz kiváló orvos által ajánlva. A legizletesebb és legolcsóbb ásványviz. Kapható minden jobb fűszerkereskedésben és vendéglőben.”

Valódi tiszta

TÖRKÖLYPÁLINKA

ALLAGA OTTÓ

szőlő és bornagygazdaságából.

Kapható eredeti lepecsételt félliteres üvegekben Stampfl Jenő és Zwilling Salamon kereskedésében.

Bérbe adó

tégla-kemence

szükséges melléképületekkel, esetleg a körüllevő szántófölddel.

Bővebbet

özv. Spitzer Simonnál

Erzsébet királyné utca 279. sz.

A BAJAI TAKARÉKPÉNZTÁR BÉRHÁZÁBAN

egy a főtérre néző

4 szobás lakás kiadó.

11274. szám

tkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság bajai ügyvéd által képviselt **Sziebert Károly** bajai lakos végrehajthatónak **Francsovits János Józsefné szül. Csatai Erzsébet** felső-szent-iváni lakos végrehajthatást szenvedő elleni 375 kor. 88 fil. tőke, ennek 1900. ápril 19-től járó 5% kamatai, 60 kor. 90 fil. eddigi, 20 kor. ezuttal megállapított és a még felmerülő költségekből álló követelése kielégítése végett az 1881. LX. 1-cz. 144. §-a alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó bajai kir. járásbíróóság területén levő felső-szent-iváni 13:0 és 1013. sz. tjkvekből betétszerkesztés útján alakult, felső-szent-iváni 485. sz. betétben A. I. 1—4. sor, 1031., 1032., 1033., 1377. hrsz. alatt a **Francsovits János Józsefné szül. Csatai Erzsébet** nevén felvett jószágtestre 1890 korona kikiáltási árban ezennel elrendeli és annak Felső-Szent-Iván községkórházánál leendő foganatosítására 1900. évi december hó 27-ik napjának d. e. 10 óráját kitűzi, a midőn a fennebb körülírt ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezők tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldöttnek átadni

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Baján, 1900. évi szeptember hó 30-án.

Bencze Balázs,

kir. törvényszéki bíró.

Nagy karácsonyi és ujévi selyemáru-eladás

⊗ SZÉNÁSY, HOFFMANN ÉS TÁRSA ⊗

lyoni és párisi selyemkelme-különlegességek áruházában

BUDAPEST, IV-IK KERÜLET, BÉCSI-UTCA 4-IK SZÁM.

Kezdődik november 15-én és tart december végéig.

A többek között a következő áruk kerülnek eladásra, ugymint:

Liberty merveilleux, tiszta selyem, több mint 150 színárnyalat. mtr. 78 kr.
 Mosó bársonyok, méterje . . . . . 75 kr. és feljebb.
 Lyoni foulard japan és chinai selyem méterje . . . 58 kr. és feljebb.

Mosóselyem, valódi mosható, 80 cm. széles, méterje 95 kr. és feljebb.
 Taffetas, csikos és koczkás, garant. tiszta selyem, mét. 98 kr.
 Fekete, mintázott selyem, garant. tiszta selyem mét. 85 kr. és feljebb.

Szíves figyelmébe ajánljuk maradék-osztályunkat, hol bluzok, egész toilletek és juponokra alkalmas maradékok rendkívül olcsó áron kaphatók. — A fenti szabott árak november 15-től december végéig érvényesek. — Czégünknel a túlbecsülés teljesen ki van zárva, mivel az árak minden egyes czikken számokban láthatók.

Vidékre mintákkal kívánatra készséggel szolgálunk.